

XXXII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om de Kellerske Landsvageanstalters Overgang til en selvejende Institution.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 5te Marts 1894.)

Udvalget billiger Lovforslagets Tanker, at de Kellerske Landsvageanstalter bør overgaa til en selvejende Institution. Smidertid har man fundet det rigtigst, førend man foretog videre i Sagen, at indhente Oplysninger om de under Anstalterne hørende Bærdier, saa vel i faste Ejendomme som i Besætning og Inventar. Paa derom gjort Henstilling fra Udvalget har der været foretaget Takstation af dertil af Retten udnævnte uvilddige Mænd, for de faste Ejendommers Bedkommende, og for Inventariets Bedkommende af en ved den kgl. Hof- og Stadsrets Skiftekommission ansat Taksatrice. Resultatet af denne Takstation har været, at Anstalternes faste og løse Bærdier repræsenterer en samlet Sum af 373,692 Kr. 87 Ø. Drages herfra Anstalternes Gæld, der udgør 185,300 Kr., bliver tilbage som Formue 188,392 Kr. 87 Ø., heri ikke medregnet Anstalternes Beholdning af Beklædningsgenstande til en Værdi af 26,000 Kr.

Da Anstalterne i Løbet af forholdsvis faa Aar fra en meget ringe Begyndelse paa en Kvistlejlighed have kunnet udvide sig

til at omfatte over 500 Elever, fordelte i forskellige Afdelinger, og trods den tidligere lave Betaling samle sig en Formue i Værdier af faste Ejendomme, Besætning og Inventar, som den ovennævnte, saa skønner Udvalget ikke rettere, end at dette borger for, at Anstalterne ogsaa ville kunne bestaa som selvejende Institution, og naar denne etableres under en fornuftig Ledelse, maaste endog i Tiden enten udvide Virksomheden uden yderligere Tilskud af Staten eller i andet Fald lægge noget til Side til ekstraordinære Udgifter, som Bygningsforanstaltninger o. desl.

Men samtidig har Udvalget haft fine Tanker henvendt paa, om ikke det vilde være heldigt for Landsvageplejens Udvikling her i Landet, at de øvrige Landsvageanstalter, Bl. Bakkhus med Eberødgaard, bragtes i Forbindelse med de Kellerske Anstalter under en samlet Direktion. Derved vilde sikkerlig opnaas, at disse to i visse Maader rivaliserende og konkurrerende Landsvageinstitutioner gensidig kom til at udfylde hinanden til Gavn for Samarbejdet i Landsvageplejens Tjeneste.